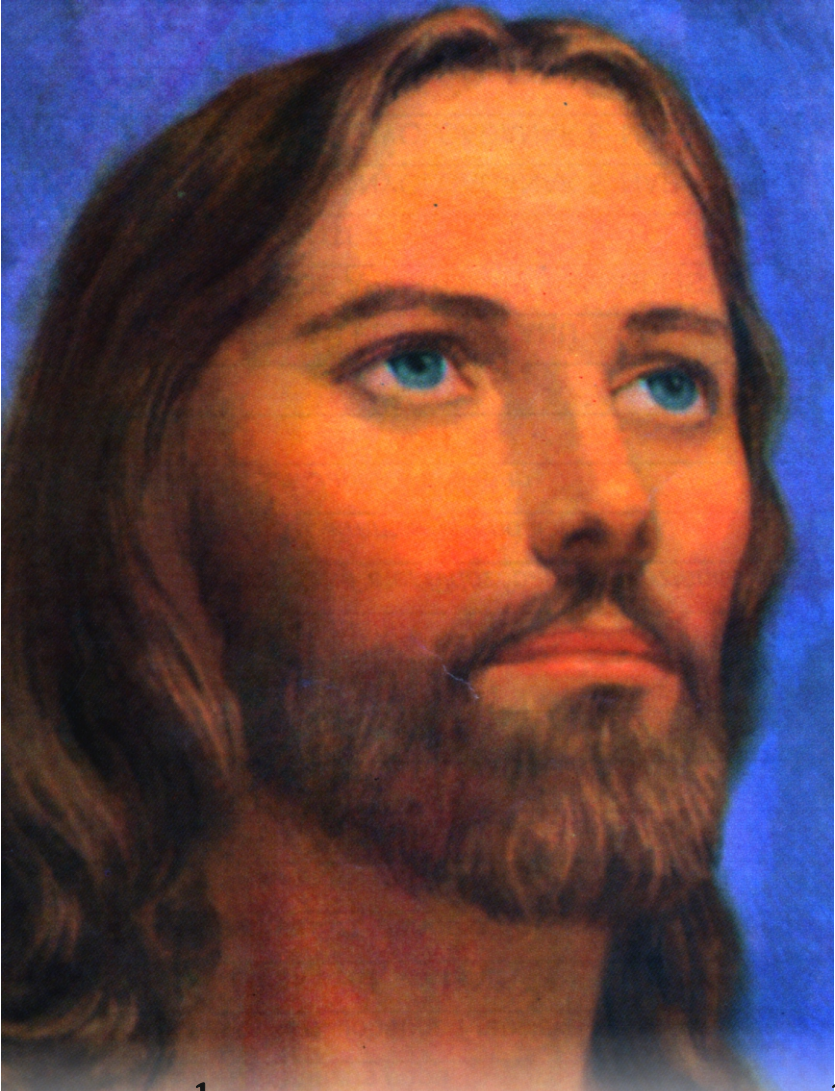

VASÁRNAPI *levél*

Húsvét 6. vasárnapja "B" év

2024. május 5.

Cselik László atya élő lelki öröksége

“Szeressétek egymást, amint én szerettelek titeket! Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint annak, aki életét adja barátaiért.”

„Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket.”

Isten és ember viszony alapvetően az úr-rabszolga viszonyhoz hasonlítana, amelyben Isten parancsol, büntet, és azt teszi velünk, amit akar. Annyira tőle függünk, hogy semmi jogot nem hozhatnánk fel vele szemben.

Isten azonban végtelen jóságában rabszolgából nemcsak szolgává léptetett elő bennünket, hanem barátainak nevez bennünket. Nem úgy, mint mikor a nagyúr „barátomnak” titulál olyanokat, akikkel esze ágában sem lenne barátkozni. Isten komolyan gondolja a barátságot, nem akar szolgát látni bennünk.

„Titeket barátainak mondtalak, mert mindent tudtul adtam nektek.” A barátok többet közölnek egymással, mint akár házastársukkal vagy gyermekeikkel. Ezért többet, ha házastársak, szülők-gyermekek barátnak is tekintik egymást. Istengyermekségünkhöz is hozzáad, hogy barátai lehetünk az Urnak. Nekem is barátként kell tehát viselkednem. Isten parancsait nem utasításoknak kell tekintenem, mint amilyeneket a szolga kap. Inkább baráti tanácsoknak. Isteni Barátomnak tervei vannak velem, ezeket így és így lehet megvalósítani. Barátom akarata tehát szívügyem, érdeke az én érdekem, mert valóban az.

Az Atya is elfogadja, hogy Fia barátai vagyunk, ezért van az, hogy amit kérünk Fia nevében, azt megadja nekünk, mint a földi apák fiúk legjobb barátjának.

Jézus olyan barát, aki „életét adja barátaiért”. Az én alapállásom is csak ez lehet: Tied az életem!

Kellemetlen olyan valakivel barátkozni, aki komoly barátságban van olyan valakivel, akit én ki nem állhatok. Az ilyen barátság nem is lehet mély és tartós. Így van Istennel szemben is. Ezért figyelmeztet Jézus: Szeressétek egymást! Ez a feltétele Jézussal való barátságomnak, jóban kell lennem Jézus minden barátjával. Ő nem az én barátom, hanem a mi barátunk.

Avilai Szent János pap (máj.10.)

„Andalúzia apostola”, akit XVI. Benedek 2012-ben egyháztanítóvá nyilvánított. Szülei tekintélyes vagyont hagytak rá. Amikor pappá szentelték, örökségét szétosztotta a szegények között. Sevilla érsekének megbízásából mint prédikátor és népmisszionárius kilenc éven át járta Andalúziát. Rengetegen megtértek a hatására; a leghíresebb közülük Istenes Szent János volt. Barátai közé tartozott Loyolai Szent Ignác, Alcantarai Szent Péter és Avilai Szent Teréz is. Jól ismerte a Szentírást, buzgó missziós lelkülettel rendelkezett. 1569. május 10-én hunyt el Montillában. 1970-ben VI. Pál pápa avatta szentté.

Boldog Salkaházi Sára szűz és vértanú (máj.11.)

Salkaházi Sára 1899. május 11-én született Kassán. Eredeti neve: Schalkház Sarolta Klotild volt. Tanítónői oklevelet szerzett, de csak egy évig tanított. 1929-ben lépett be az ősi szerzetesi eszményt modern formában követő Szociális Testvérek Társaságába. Első fogadalmát 1930-ban tette. Először Kassán szervezte meg a Karitászmunkáját. Majd 1932 őszén áthelyezték Komáromba, ahol szintén a Karitászmunkáját irányította, emellett gyermekkönyvháza felügyelt, heti huszonhat órában hitoktatást tartott, szerkesztette a *Katholikus Nő* című folyóiratot. 1944. december 27-én a nyilasok körülzárták a Bokréta

utcai munkásnőotthon, amely vezetése alatt állt. Zsidók után kutattak, s négy gyanús személyt, és egy hitoktatót őrizetbe vettek. Elkerülhetett volna a letartóztatást, de nem tette meg. Őt is elhurcolták, s egy szemtanú szerint még aznap este mind a hatukat – mezítelenre vetkőztetve – a jezes Dunába lökték a Szabadság híd lábánál. Boldoggáavatási dekrétumát 2006. április 28-án írta alá XVI. Benedek pápa, kihirdetésére pedig 2006. szeptember 17-én került sor a budapesti Szent István-bazilika előtti téren.

Ma van anyák napja!

A királyfi három bánata

Amikor születtem, nem jeleztek nagyot
messiás-mutató különös csillagok,
csak az anyám tudta, hogy királyfi vagyok.
A többiek láttak egy síró
de anyám úgy rakta rám a pólyarongyot;
mintha babusgatná a szép napkorongot.

Maga adta nékem édessége tejjét,
úgy ajándékozta anyasága tejét,
hogy egyszer földnek bennem kedve teljék.
Isten tudja, honnan, palástot kerített,
aranyos palástot vállamra terített,
fejem fölé égszín mosolygást derített.

Ma is úgy foltozza ingemet, ruhámat,
ma is úgy szolgál ki, főzi vacsorámat,
mint királyi ember királyi urának.
Amerre én jártam, kövek énekeltek,
mert az édesanyám izent a köveknek,
szíve ment előttem előre követnek.

Amíg ő van, vígan élném a világom,
nem hiányzik nekem semmi a világon,
három bánat teszi boldogtalanságom.
Az egyik bánatom: mért nem tudja látni
egymást a sok ember, a sok-sok királyfi,
úgy, ahogy az anyjuk tudja őket látni?

A másik bánatom: hogyha ő majd holtan
fekszik a föld alatt virággá foszoltan,
senki se tudja majd, hogy királyfi voltam.
Hogyha minden csillag csupa gyémánt volna,
minden tavaszi rügy legtisztább gyöngy volna:
kamatnak is kevés, nagyon kevés volna.

Hogyha minden folyó lelkemen átfolyna
s ezer hála-malom csak zsoltárt mormolna,
az én köszönetem így is kevés volna.
Hogyha a föld minden színmézét átadom,
az édességét meg nem hálálhatom,
ez az én bánatom, harmadik bánatom.

Mécs László:

Kiadja: "Laci atya barátai" baráti kör

A Vasárnapi Levél Cselik László szellemi-lelki hagyatéka, sok éven át szerkesztette, és saját kezével terjesztette maga papíron,
majd elektronikus levélben sok-sok híve örömére. A baráti kör az ő hagyományát folytatja, teszi élővé.

